



V golem lesu oživiljena ponovno prebujena sloga (Arhiv LGL)

# Prebujena sloga

Ti loviš! Silvana Omerzuja  
v Lutkovnem gledališču  
Ljubljana

## UROŠ SMASEK

Preseneča vedno znova ivsestranski lutkovni in likovni ustvarjalec **Silvan Omerzu** (nagrajenec Prešernovega sklada leta 2006 za lutkovno trilogijo Misterij življenja in smrti, obsegajočo predstave Zbogom princ, Peskar in Svetnik Krespel, uprizorjene od leta 2001 do 2003) v ustvarjalnem razponu od uprizoritev, v katerih dognano kombinira lutkovno in dramsko gledališče ter so namenjene zlasti odraslemu občinstvu, do čisto otroških lutkovnih predstav. Njegovo aktualno presenečenje pa je spet načelno otroška lutkovna predstava, toda primerna tudi za starejše občinstvo tako vsebinsko kot svojstveno vizual(izira)no.

Uprizorjena na podlagi literarne predloge **Saše Eržen** v Omerzujevi režiji in likovni upodobitvi ter uglasbitvi njegovega že preizkušene-ga, itak mojstrskega skladatelja **Mitje Vrhovnika Smrekarja**, predvsem pa v živ(ahn)i lutkovno-pevsko-igralski izvedbi dueta ansambla Lutkovnega gledališča Ljubljana (LGL), **Martine Maurič Lazar** in **Braneta Vižintina** (premierno 7. in 8. novembra na Malem odru LGL), je to duhovita variacija zimzelene zgodbe o neugnanem zajcu in psu, ki ga iz določenih razlogov lovi.

V konkretnem primeru pa zajec, ki ga lutkovno oživlja Maurič Lazarjeva, in pes v lutkovni oživitvi Vižintina

(pri čemer sta nastopajoča še nekakšna potujoča, s polcilindroma pokrita glasbenika in odlična pevca) predstavljata tipična soseda, ki sta medsebojno zelo različna in se v odnosih ne zmoreta vsaj takoj sporazumeti o ničemer. Dokler se ne sporečeta zaradi drevesa, ki rase natančno na sredini med njunima hiškama in si ga hočeta celo dejansko fizično razdeliti. Nakar dojameta, da to ni možno, saj ga bosta tako ubila, ter da je namenjeno vsakomur in tako nikogaršnja last. Na podlagi česar dokončno skleneta prijateljstvo.

Uprizorjeno pa je vse to zelo posrečeno, prvinsko v golem lesu (kar sicer ena nepogrešljivih značilnosti Omerzujevega ustvarjanja) in obenem slikovito, na simetrično sosedsko razdeljenem odrčku s hiškama in pripadajočima notranjima, recimo, obednima opremama (kar je vse skupaj možno po potrebi hitro pospraviti v ves čas vidno, odprto notranjost tudi vrtljivega odrčka) ter z drevesom na sredini in s tako imenovanima namiznima lesenima lutkama zajca in psa za ročno animacijo na odrskih površinah.

Posebej posrečen pa je pogled na simetrično sosedsko razdeljen odrček, ki s hiškama levo in desno na vrhu in z drevesom med njima ter z odprto notranjostjo, ki trenutno "požira" umaknjene scenske elemente, učinkuje kot nekakšen obraz, ki kakor da zaspi, ko se njegovi "očesi zapreta" (hiški umakneta podeni), in ponovno prebudi, ko se spet "odpreta" (pojavitita). Kot da je to simbolni obraz prebujene medsosedske sloge.